

har været muligt i Udvalget at trænge igennem med Kravet om Salg af Statens Beholdning af Landmandsbankens Aktier i et saadant Omfang, at Landmandsbanken i Løbet af kortere eller længere Tid kunde overgaa til en privat Aktiebank, saaledes som Forudsætningerne var ved Gennemførelsen af Landmandsbankloven af 19. April 1928. Mindretallet tillægger en Ordning af dette Spørgsmaal en meget stor Betydning, navnlig efter at Landets største politiske Parti ved forskellige Lejligheder har skudt Socialiseringen af Bankvæsenet, baade Seddelbankvæsenet og det private Bankvæsen, frem som et Hovedpunkt i Partiets økonomiske Politik, og efter at det aabent erkendes, at dansk Planøkonomisk Skæbne er betinget af Statsmagtens Forhold til Landmandsbanken, til Nationalbanken og til Valuta-Centralen.

Hvad der imidlertid er opnaaet med Hensyn til Afviklingen af Statens Forhold til Landmandsbanken, anser Mindretallet for ganske utilstrækkeligt, og Mindretallet er af den Opfattelse, at den her foreliggende Aftale om Salg af en Fjerdedel af Landmandsbankens samlede Aktiekapital kun vil styrke Regeringen i dens Modstand mod en loyal Oplydelse af Bestemmelsen i Landmandsbanklovens § 3, og at Regeringen ved den nu trufne Aftale om Salg af 12½ Mill. Kr. Landmandsbankaktier i Forbindelse med Gennemførelsen af Seddelbankordningen nærmest har styrket sin Stilling paa dette Omraade. Under de i Udvalget herom førte Forhandlinger har Mindretallet stedse tillagt det mindre Betydning, om det Parti Landmandsbankaktier, der er krævet afhændet i Forbindelse med Seddelbanklovens Gennemførelse, er lidt større eller lidt mindre, og Mindretallet har i saa Henseende godt kunnet tiltræde Forslaget om, at denne Post Aktier fastsættes til 12½ Mill. Kr. Men Mindretallet har tillagt det afgørende Betydning, at et yderligere Salg fastlægges saaledes, at Landmandsbanken i Løbet af kortere eller længere Tid overgaa til en privat Aktiebank. For at opnaa dette har Mindretallet i Udvalget stillet Forslag om, at Statens Restbeholdning af Landmandsbankaktier, efter

at Salget af 12½ Mill. Kr. Aktier har fundet Sted, nedbringes mindst i samme Forhold som den i Landmandsbanklovens § 2, 3die Stykke omhandlede Reservefondsforskrivning, der for Tiden andrager ca. 22 Mill. Kr., nedbringes, saaledes at Statens Aktie-Interesse i Landmandsbanken udløber samtidig med Statens Garanti i Henhold til Forskrivningen. Regeringspartierne har imidlertid afvist en saadan Ordning; da Tilbudet om at sælge 12½ Mill. Kr. Landmandsbankaktier imidlertid efter Mindretallets Opfattelse maa anses for betydningsløst for Opnaaelse af det af Mindretallet tilstræbte, anser Mindretallet alt i alt de af Regeringspartierne baade paa dette Omraade og med Hensyn til Udformningen af Lovens Enkeltheder stillede Forslag for alt for betydningsløse til, at Mindretallet kan ønske at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i den foreliggende Form.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *Ministeren for Handel, Industri og Søfart*, tiltraadt af et *Flertal* (P. Andersen, Holger Eriksen, Fibiger, Hartvig Frisch, Hauge, J. Chr. Jensen, Hassing Jørgensen, Korsgaard, Christmas Møller, Hans Nielsen, Gustav Pedersen og Rasmussen [Gylling]):

1) I 1ste Linie ændres „Danmarks Bank har“ til: „Danmarks Nationalbank, der ved denne Lovs Ikrafttræden, jfr. § 33, overtager Nationalbanken i Kjøbenhavn, har som Landets Centralbank“.

(Vedtages Ændringsforslaget, ændres i §§ 26—28 og 31 „Danmarks Bank“ til: „Danmarks Nationalbank“).

Af et *Mindretal* (Duborg, Elgaard og Himmelstrup):

2) I 1ste Linie ændres „Danmarks Bank“ til: „Nationalbanken“.

Af *Mindretallet under Nr. 2*:

3) Som nye Stykker tilføjes:
„Banken er enerettiget til at udstede Pengesedler.